

Daniel Kitabı – Qırx İki Nömrə

Birləşdirici Halqalar

Jeff Pippenger

2024-01-06

Vəftizçi Yəhya birləşdirici həlqə olan peyğəmbər idi.

“Peyğəmbər Yəhya iki dövrü bir-birinə bağlayan halqa idi. O, Allahın nümayəndəsi kimi, qanunla peyğəmbərlərin xristianlıq dövrü ilə münasibətini göstərmək üçün önə çıxdı. O, daha böyük bir nurun ardınca gələcəyi kiçik nur idi. Yəhyanın zehni Müqəddəs Ruh tərəfindən işıqlandırılmışdı ki, öz xalqının üzərinə nur saça bilsin; lakin yıxılmış insanın üzərinə İsanın təlimi və nümunəsindən yayılan nur qədər aydın şəkildə nə başqa bir nur saçmışdır, nə də nə vaxtsa saçaçaqdır. Məsih və Onun missiyası, kölgəvi qurbanlarda simvolik şəkildə göstəriləndiyi kimi, yalnız zəif surətdə anlaşılmışdı. Hətta Yəhya belə, Xilaskar vasitəsilə gələcək ölməz həyatı tam dərk etməmişdi.” The Desire of Ages, 220.

İsa həmçinin əlaqələndirici bir peyğəmbər idi.

“Məsih yerdən göyə gedən yolu açmışdır. O, bu iki aləm arasında birləşdirici halqanı təşkil edir. O, Allahın məhəbbətini və lütfkarlıqla alçalmasını insana gətirir, insanı da Öz xidmətləri vasitəsilə Allahın barışığını qarşılamağa yüksəldir. Məsih yoldur, həqiqətdir və həyatdır. Addım-addım, ağır və yavaş-yavaş, irəliyə və yuxarıya, paklıq və müqəddəslik yolunda davam etmək çətin zəhmətdir. Lakin Məsih ilahi həyatda atılan hər bir irəliləyiş addımında yeni qüvvət və ilahi güc vermək üçün bol tədbir görmüşdür. Bu, idarədə çalışanların hamısının istədiyi və malik olmalı olduğu bilik və təcrübədir; əks halda, onlar hər gün Məsihin işinə rüsvayçılıq gətirirlər.” Testimonies, cild 3, 193.

Vəftizçi Yəhyanın peyğəmbərlik xidməti yer üzünə aid olan dövrü səmavi məbədlə əlaqələndirməyi də əhatə edirdi. Yəhya İsanı ilk dəfə görəndə dediyi ilk sözlər bunlar oldu:

Ertəsi gün Yəhya İsanın ona tərəf gəldiyini görüb dedi: Budur, dünyanın günahını aradan qaldıran Allahın Quzusu. Yəhya 1:29.

Lakin Yəhya qədim İsraildən ruhani İsrailə keçidi müəyyən etməli idisə də, onun bu keçidə dair anlayışı məhdud idi.

Məsih Yəhyanı doğrularaq belə dedi: “Bəs nə görmək üçün çölə çıxmısınız? Bir peyğəmbərmi? Bəli, sizə deyirəm, hətta peyğəmbərdən də artıq.” Yəhya yalnız gələcək hadisələri əvvəlcədən xəbər vermək üçün peyğəmbər deyildi, həm də vəd övladı idi, doğulduğu andan Müqəddəs Ruhla dolu idi və Məsihin qəbuluna hazır bir xalq hazırlamaq üçün islahatçı olaraq xüsusi bir işi icra etməyə Allah tərəfindən təyin olunmuşdu. Peyğəmbər Yəhya iki dövr arasındakı birləşdirici həlqə idi.

Yəhudilərin dini, Allahdan uzaqlaşmalarının nəticəsi olaraq, əsasən mərasimçilikdən ibarət idi. Yəhya daha böyük bir işıq tərəfindən izlənməli olan kiçik işıq idi. O, xalqın öz ənənələrinə

olan etimadını sarsıtmalı, onların günahlarını yaddaşlarına gətirməli və onları tövbəyə yönəltməli idi ki, Məsihin işini dəyərləndirməyə hazır olsunlar. Allah ilham vasitəsilə Yəhyaya bildirdi, peyğəmbəri nurlandırdı ki, nəsillər boyu saxta təlimlər vasitəsilə onların üzərinə yığılıb qalmış xurafatı və qaranlığı səmimi yəhudilərin zehmindən uzaqlaşdırsın.

“İsanın ardınca gələn, Onun möcüzələrinin şahidi olan, ilahi təlim dərslərinə qulaq asan və dodaqlarından tökülən təsəlliverici sözləri eşidən ən sadə şagird belə, daha aydın bir nura malik olduğu üçün, Vəftizçi Yəhyadan daha çox imtiyaza sahib idi. Dünyanın nuru olan Şəxsin vasitəsilə bildirilmiş və bildirilən nurdan başqa, günahlı, süqut etmiş insanın idrakı üzərinə nə başqa bir nur saçmışdır, nə də nə vaxtsa saçaçaqdır. Məsih və Onun missiyası yalnız kölgəvi qurbanlar vasitəsilə qeyri-müəyyən şəkildə anlaşılmışdı. Hətta Yəhyanın özü də düşünürdü ki, Məsihin hökmranlığı Yerusəlimdə olacaq və O, təbəələri müqəddəs olan müvəqqəti bir padşahlıq quracaqdır.” Review and Herald, 8 aprel 1873.

Həvari Pavel də hərfi olanın ruhani olana keçidinin peyğəmbərlikdəki tətbiqlərini müəyyən etməli olan bir birləşdirici halqa peyğəmbər idi. O anlayırdı ki, hərfi Yerusəlim artıq peyğəmbərliyin Yerusəlimi deyildi, çünki o zaman o, səmavi Yerusəlimə keçmişdi.

Çünki bu Həcər Ərəbistanda olan Sina dağıdır və indiki Yerusəlimə uyğun gəlir; o, öz övladları ilə birlikdə köləlikdədir. Amma yuxarıda olan Yerusəlim azaddır; o, hamımızın anasıdır. Qalatiyalılara 4:25, 26.

Nəzərdən keçirdiyimiz 2 Salonikilərə məktubun ikinci fəslində Paul müəyyən edir ki, hərfi mənada bütperəst Roma ruhani papalıq Romasının 538-ci ilədək taxta yüksəlməsini saxlayan qüvvə idi. Həmin fəsildə o, Allahın məbəbində oturan “günah adamı”nın, Danielin on birinci fəslin otuz altıncı ayəsində müəyyən etdiyi həmin “padşah” olduğunu göstərir. Danielin on birinci fəslinin son altı ayəsindəki “şimali padşah”ın papalıq olduğuna dair dəlil, 1989-cu ildə biliyin artmasından etibarən Future for America tərəfindən istifadə edilən həqiqət çərçivəsini təsbit etmək üçün əsas açara çevrildi.

Həmin fəsildə Paul papalığın yüksəlişini cilovlamaq işində bütperəst Romanın rolunu, bütperəst Romanın aradan götürüləcəyi vaxta qədər müəyyən etdi və bununla Daniel kitabındakı “gündəlik”in bütperəst Roma olduğunu göstərdi. Bu həqiqət 1798-ci ildə bilginin artmasını meydana gətirən həqiqət çərçivəsini bərqərar etmək üçün məhz əsas açara çevrildi.

William Millerin tarixində bu xəbərdarlıq Filadelfiya hərəkətindən Laodikeya hərəkətinə keçidin baş verməli olduğu zaman elan edildi. Future for America-nın tarixində isə indi Laodikeya hərəkətindən Filadelfiya hərəkətinə keçid baş verməkdədir.

Paulun 2 Salonikilərə məktubunda bəyan etdiyi və sözün həqiqi mənasında bütperəst Romadan ruhani papalıq Romanına keçidi müəyyən edən həqiqət, Millerin peyğəmbərlik anlayışının çərçivəsinə çevrildi. Həm Vəftizçi Yəhya, həm də Paul, hərfi olandan ruhani olana keçidi izah etmək üçün qaldırılmışdılar. William Miller Vəftizçi Yəhya ilə timsallaşdırılmışdı və onun xidmətində bütperəst və papalıq Romanın əlaqəsini və keçidini — Yəhyanın müəyyən etmək üçün qaldırıldığı həmin keçidi — tanıması zəruri idi.

Daniel kitabında “gündəlik”ə dair beş istinad vardır və onlar həmişə papalıq hakimiyyətinin bir rəmzindən əvvəl gəlir. Nəzərdən keçirdiyimiz peyğəmbərlik keçidi kontekstində bu beş istinadın hamısı hərfi Romadan ruhani Romaya keçidi ehtiva edir. Daniel kitabındakı “gündəlik”, Habakkukun iki lövhəsi üzərində təmsil olunan həqiqətlərdən biridir və buna görə də müdafiə edilməli olan təməl həqiqətdir; elə bir həqiqət ki, nəhayətdə yalan və saxta daş-qaşlar və sikkələrlə ört-basdır ediləcəkdə. İki müqəddəs cədvəl üzərində təmsil olunan hər bir həqiqətin Ellen White-ın yazılarında birbaşa ilhamlı təsdiqlərə malik olması təsadüfi deyildir. Təməl həqiqətlərdən hər hansı birini (o cümlədən “gündəlik”i) rədd etmək, eyni zamanda Peyğəmbərlik Ruhunun nüfuzunu rədd etmək deməkdir.

“Sonra mən ‘Gündəlik’lə əlaqədar olaraq gördüm ki, ‘qurban’ sözü insan hikməti tərəfindən əlavə edilmişdir və mətnə aid deyildir; və Rəbb onun düzgün anlayışını hökm saatı fəryadını elan edənlərə vermişdir. 1844-cü ildən əvvəl, birlik mövcud olduğu zaman, demək olar ki, hamı ‘Gündəlik’-in düzgün anlayışı üzərində birləşmişdi; lakin 1844-cü ildən bəri, qarışıqlıq içində, başqa görüşlər qəbul edilmişdir və bunun ardınca qaranlıq və qarışıqlıq gəlmişdir.”
Review and Herald, 1 noyabr 1850.

“Mühakimə saatı” fəryadını verənlər “gündəlik”i bütperəstliyin və/yaxud bütperəst Romanın bir rəmzi kimi başa düşürdülər. Onların anlayışına bu həqiqət də daxil idi ki, “qurban” sözü Daniəldəki həmin parçaya aid deyildi; o, Kral Ceyms Müqəddəs Kitabının tərcüməçiləri tərəfindən (insani hikmətlə) ora əlavə edilmişdi. Pionerlərin anlayışına həmçinin bu da daxil idi ki, “gündəlik” həmişə papalıq hakimiyyətinin iki rəmzindən biri ilə əlaqədə təqdim olunurdu və bütperəstlik (“gündəlik”) həmişə papalıq rəmzindən əvvəl gəlirdi. Onlar həmişə peyğəmbərlik tarixində meydana çıxdıqları ardıcılıqla müəyyən edilirdilər. Daniel və Vəhy kitabları bütperəstliyin papalığı qabaqladığı tarixi ardıcılıqdan heç vaxt kənara çıxmır və Vəhy kitabı saxta peyğəmbərin viran qoyan üçüncü qüvvəsini təqdim etdikdə də bu ardıcılıq həmişə qorunur.

Pavelin, peyğəmbərliyin hərfi şeylərinin xaç dövründə ruhaniyə keçdiyinə dair təlimatı olmadan, Yəhyanın istisna olmaqla bütün İncillərdə rast gəlinən Məsihin Yerusəlimin dağıdılmasına dair əvvəlcədən söylədiyi sözlərlə bağlı bir dilemma yaranır. Daniel kitabında “daimi” ilə əlaqələndirilən papalığın iki simvolu viranəlik iyrəncliyi və viranəlik üsyanıdır. Bu iki simvol vəhşi heyvanın nişanını (iyrəncliyi) və vəhşi heyvanın surətini (üsyanı) təmsil edir.

Papalığın bidətçi hesab etdiyi kəsləri öldürməsinə imkan verən qanunsuzluq, kilsə ilə dövlətin birləşməsidir; bu münasibətdə nəzarət isə kilsənin əlindədir. Buna görə də Daniel, kilsə ilə dövlətin papalıq vəhşisinin surəti olan birləşməsinə viranəlik gətirən qanunsuzluq kimi təsvir edir. Müqəddəs Kitab bütperəstliyi iyrənclik kimi təqdim edir və papalıq hakimiyyətinin bütün bütperəstliyi onun büt sabbatı ilə təmsil olunur; Yəhya buna vəhşinin nişanı, Daniel isə viranəlik törədən iyrənclik deyir.

Onlardan birindən cənuba, şərqə və gözəl diyara doğru son dərəcə böyüyən kiçik bir buynuz çıxdı. O elə böyüdü ki, hətta göylərin ordusuna qədər çatdı; ordudan və ulduzlardan bəzilərini yerə atdı və onları tapdaladı. Bəli, o, özünü hətta ordunun Rəisinə qarşı ucaltdı; onun vasitəsilə gündəlik qurban götürüldü və Onun müqəddəs məkanının yeri yıxıldı. Və üsyan üzündən gündəlik qurbana qarşı ona bir ordu verildi; o da həqiqəti yerə atdı; belə etdi və uğur qazandı.

Daniel 8:9–12.

Bu ayələri daha geniş təfərrüatla başqa bir məqalədə nəzərdən keçirəcəyik, lakin on birinci ayədə özünü Məsihə qarşı ucaldan qüvvə bütperəst Roma idi; Onu doğulduğu zaman öldürməyə cəhd etdikləri və sonra nəhayət çarmıxda bunu həyata keçirdikləri zaman belə etdilər. Ayədə deyilir ki, “onun tərəfindən” (bütperəst Roma tərəfindən) “gündəlik aradan götürüldü”. “Aradan götürüldü” kimi tərcümə olunan ibrani sözü “rum”dur və “ucaltmaq və yüksəltmək” mənasını verir. Bütperəst Roma bütperəstlik dinini ucaldacaq və yüksəldəcəkdi və onlar tarixdə məhz bunu etdilər. Məhz buna görə onlara “bütperəst” Roma deyilir.

Növbəti ayə göstərir ki, papalıq Romanın əleyhinə olan, yaxud “gündəlik”i (bütperəstliyi) məğlub etməli olan bir “qoşun”a (hərbi gücə) malik olması ona verilmişdi. Bu da tarixi bir həqiqətdir, çünki papalıq (öz ordusu heç vaxt olmasa da), hakimiyyətə yüksəlişi üzərində qoyulmuş məhdudiyyəti aradan qaldırmaq üçün hərbi gücdən istifadə etmişdir. Bu güc ona bütperəst Romadan gəlmişdi. Onun istifadə etdiyi hərbi qüvvə ona “təqsir” vasitəsilə verilmişdi, çünki onu 538-ci ildə taxta çıxaran padşahların ordularına nəzarət etməsinə imkan verən təqsir, kilsə ilə dövlətin birləşdirilməsi təqsiri idi. Əvvəlcə on birinci ayədə bütperəst Romaya müraciət olunur və öyrənənə bildirilir ki, bütperəst Roma Məsihə qarşı qalxacaq və bütperəstlik dinini ucaldacaqdır.

Növbəti ayə kilsə ilə dövlətin birləşməsinin günahını təsvir edir; bu birləşmə papalığa, bütperəst Romanın ona qarşı tətbiq etmiş olduğu məhdudiyyəti aşmağa və aradan qaldırmağa imkan verdi. Tarix bu ayələrin hər ikisinin tətbiqini təsdiqləyir. “Gündəlik” ya Məsihə qarşı duran qüvvə olan bütperəst Romanı, ya da bütperəst Roma tərəfindən ucaldılmış bütperəstlik dinini təmsil edir. “Gündəlik” simvolunun ardınca isə papalıq gəlir, çünki bu, kilsə ilə dövlətin papalığı öz çirkin işini görmək üçün bir ordu ilə gücləndirən həmin günahını müəyyən edir. Danielin “gündəlik”dən üçüncü istifadəsi isə Adventizmin mərkəzi sütunu olan cavabı ortaya çıxaran sualdır.

Sonra bir müqəddəsini danışdığını eşitdim və danışan o müəyyən müqəddəsə başqa bir müqəddəs dedi: Gündəlik qurbanla, viranəlik törədən günahla bağlı görüntü nə vaxta qədər davam edəcək ki, həm müqəddəs məkan, həm də ordu ayaq altına verilsin? Daniel 8:13.

Bu ayədə görümün nə qədər davam edəcəyi barədə sual verilir; beləliklə, zamanın müəyyən bir nöqtəsini deyil, müddəti ifadə edən bir cavab soruşulur. Sual, görümün hansı tarixdə yerinə yetəcəyi haqqında deyil, onun müddətinin nə olduğu haqqındadır. Ayə “Nə vaxt?” demir, “Nə qədər?” deyir. Görüm, “gündəlik” kimi təmsil olunan bütperəstliyin viranəedici qüvvələri və yer üzünün padşahları ilə zina etdikdə icra olunan papalığın təqsiri ilə təmsil olunan papalıq haqqındadır. Bütperəstliyin bu iki viranəedici qüvvəsi, ardınca isə papalıq, “yeddi vaxt” müddəti ərzində məbədi və ordunu tapdalayacaqdı.

Anlamaq vacibdir ki, Babil dövründə başlanmış və miladdan sonra 70-ci ildə Yerusəlimin bütperəst Roma tərəfindən dağıdılmasına qədər davam etmiş həqiqi məbədin tapdalanması, tarixinin əvvəlindən sonuna qədər bütperəst qüvvələr tərəfindən həyata keçirilmişdir. Beləliklə, həqiqi məbədi və həqiqi ordunu (Allahın xalqını) tapdalayan cəm halda həqiqi bütperəstlik idi. Lakin mənəvi Yerusəlimi və mənəvi İsraili tapdalayan mənəvi Roma idi.

Amma məbədin xaricində olan həyəti kənarda qoy və onu ölçmə; çünki o, millətlərə verilmişdir; və onlar müqəddəs şəhəri qırx iki ay ayaq altında tapdalayacaqlar. Və Mən iki şahidimə qüdrət verəcəyəm, onlar çul geyinmiş halda min iki yüz altmış gün peyğəmbərlik edəcəklər. Vəhy 11:2, 3.

Vəftizçi Yəhya, öz xidmətinin tamlığını bilmədən, yer üzündəki məbəddən səmavî məbədə keçən idarəçilik dövrünün dəyişməsinə müəyyənləşdirən bir keçid həlqəsi peyğəmbər idi. Paul, hərfi İsraildən (ordu) ruhani İsrailə keçən idarəçilik dövrünün dəyişməsinə müəyyənləşdirən bir keçid həlqəsi peyğəmbər idi. Qırx iki ay ərzində tapdalanan Yerusəlim ruhani Yerusəlim idi.

“Burada qeyd olunan dövrlər — «qırx iki ay» və «min iki yüz altmış gün» — eynidir; hər ikisi də Məsihin kilsəsinin Romadan zülm görməli olduğu vaxtı ifadə edir. Papalığın üstünlüyünün 1260 ili miladdan sonra 538-ci ildə başladı və buna görə də 1798-ci ildə başa çatmalı idi. Həmin vaxt Fransız ordusu Romaya daxil oldu və papanı əsir götürdü; o da sürgündə öldü. Yeni papa tezliklə bundan sonra seçilsə də, papalıq iyerarxiyası o vaxtdan bəri heç vaxt əvvəllər malik olduğu hakimiyyəti həyata keçirməyə qadir olmamışdır.” The Great Controversy, 266.

Paul müəyyən etdi ki, çarmıxın tarixində baş vermiş keçid zamanı “yuxarıda olan” ruhani Yerusəlim Allahın Öz adını yerləşdirmək üçün seçdiyi şəhərə çevrildi və hərfi Yerusəlim Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin Yerusəlimi olmağı dayandırdı.

Çünki bu Həcər Ərəbistanda olan Sina dağıdır və indiki Yerusəlimə müvafiqdir; o, öz övladları ilə birlikdə əsarətdədir. Lakin yuxarıda olan Yerusəlim azaddır; o, hamımızın anasıdır. Qalatiyalılara 4:25, 26.

Bu həqiqəti düzgün anlamaq zəruridir və hərfi Yerusəlimin Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin simvolu kimi yanlış tətbiqi, Romanın papasının antixrist olduğunu bildirən həqiqəti sarsıtmaq üçün yezuitlərin yaratdığı aldanışın bir hissəsidir. Həmin yanlış təlim mürtəd protestantizm daxilində elə bir inanc doğurur ki, bu da onların müasir yəhudi İsrail dövlətinə səhv olaraq peyğəmbərlik simvolu kimi baxmalarına yol açır. Hərfi Yerusəlim çarmıx zamanında Allahın Yerusəlimi olmaqdan çıxdı.

“Qüds şəhəri artıq müqəddəs yer deyildir. Məsihin rədd edilməsi və çarmıxa çəkilməsi səbəbilə Allahın lənəti onun üzərindədir. Qaranlıq bir təqsir ləkəsi onun üzərinə çökmüşdür və göyün təmizləyici odları ilə paklanana qədər bir daha heç vaxt müqəddəs yer olmayacaqdır. Günahın lənətinə düçar olmuş bu yer üzünün hər bir günah ləkəsindən təmizləndiyi vaxt, Məsih yenidən Zeytun dağı üzərində dayanacaq. Onun ayaqları onun üzərinə basdıqda, o yarılaçaq və Allahın şəhəri üçün hazırlanmış böyük bir düzənliyə çevriləcəkdir.” Review and Herald, 30 iyul 1901.

Dünyanın sonu barədə Məsihin peyğəmbərliyini nəzərdən keçirərkən, həqiqi Yerusəlimlə ruhani Yerusəlim arasındakı fərqi əhəmiyyəti müzakirə olunacaqdır. Danielin “gündəlik”i dördüncü dəfə qeyd etməsi on birinci fəsildədir.

Onun tərəfindən qollar qalxacaq, qüdrət məbədini murdarlayacaq, gündəlik qurbanı aradan qaldıracaq və viran qoyan iyrəncliyi yerləşdirəcəklər. Daniel 11:31.

Bu ayə 538-ci ildə yer üzünün taxtına papalığı oturtmaqda bütperəst Romanın gördüyü işi müəyyən edir. “Qollar” 496-cı ildə frankların kralı Xlodviqdən başlayaraq papalığın tərəfini tutmuş bütperəst Romanın hərbi qüdrətini təmsil edir. Xlodviqdən sonra müxtəlif Avropa kralları papalığın yerləşdirilməsi üçün çalışdılar, lakin bu ayə Avropa krallarının (qolların) Tirli fahişə ilə kilsə-dövlət ittifaqı quraraq üsyana düşdükdən sonra papalığ üçün etdikləri dörd işi müəyyən edir.

Onlar papalığı müdafiə etdikdən sonra həm bütperəst Romanın, həm də papal Romanın qüvvətinin rəmzi olan Roma şəhərini “murdarladılar” və ya məhv etdilər. Ayədəki bu murdarlama, Roma şəhəri davamlı hərbi hücumlara məruz qaldıqca, illər boyu təkrar-təkrar həyata keçirildi. Həmin Avropa padşahları (qollar) həmçinin “daiminin” aradan qaldıracaqdılar. Bu ayədə “aradan qaldırmaq” kimi tərcümə edilən ivrit sözü, səkkizinci fəsildə olduğu kimi “rum” deyil. Bu ayədə “aradan qaldırmaq” kimi tərcümə olunan söz “sur”dur və “uzaqlaşdırmaq”, “götürmək” mənasını verir. Avropa padşahlarının qolları 508-ci ildə papalığın yüksəlişinə qarşı bütperəst müqaviməti aradan qaldıracaqdı. Sonra 538-ci ildə həmin qollar papalığı yer üzünün taxtına çıxaracaqdı. Daha sonra elə həmin ildə Orlean Məclisində papalığ bazar günü qanununu tətbiq etdi.

Bazar günü ibadət günü olaraq Bacı Uaytın “büt” şənbəsi adlandırdığı şeydir və bütperəstlik “iyrənclik” sözünün Müqəddəs Kitaba görə ən mükəmməl tərifidir. 538-ci ildə bütperəst Romanın qolları viran qoyan iyrəncliyi yerləşdirdi.

“Allahın xeyir-dua vermədiyi büt şənbə gününü ucaldıb ona ibadət edəcək olanların hamısı, Allahın onlara verdiyi qabiliyyətin bütün gücü ilə iblisə və onun mələklərinə kömək edirlər; həmin qabiliyyəti onlar yanlış məqsəd üçün təhrif etmişlər. Fərqləndirmə qabiliyyətlərini kor edən başqa bir ruhdan ilham aldıkları üçün, bazar gününün ucaldılmasının tamamilə Katolik Kilsəsinin təsisatı olduğunu görə bilmirlər.” Selected Messages, book 3, 423.

Peyğəmbərlik və tarix bizim indicə otuz birinci ayə üçün müəyyən etdiyimiz tətbiqi təsdiq edir. Peyğəmbərliyin bu tətbiqi təsdiq etdiyini deyərkən, nəzərdə tutduğumuz budur ki, hazırda onları müzakirəyə cəlb etmədən, eyni həqiqətlərə toxunan başqa peyğəmbərliklər də vardır. Danielin “gündəlik” ifadəsini işlətməsinin beşinci və sonuncu halı on ikinci fəsildə yerləşir.

Gündəlik qurbanın aradan qaldırılacağı və viran qoyan iyrənc şeyin qurulacağı zamandan etibarən min iki yüz doxsan gün olacaqdır. Gözləyən və min üç yüz otuz beş günə çatan nə bəxtiyardır. Daniel 12:11, 12.

Peyğəmbərlik və tarix təsdiq edir ki, 508-ci ildə papalığın yüksəlişinə qarşı müqavimət, Danielin yeddinci fəslinin göstərdiyi kimi, üç coğrafi maneədən sonuncusu (qotlar) kökündən qoparıldıqda, mahiyyət etibarilə sona çatdı.

Buynuzlara baxırdım və budur, onların arasından başqa bir kiçik buynuz çıxdı; onun önündən əvvəlki buynuzlardan üçü kökündən qoparıldı. Və budur, bu buynuzda insan gözlərinə bənzər gözlər və böyük sözlər söyləyən bir ağız var idi. Daniel 7:8.

Kənarlaşdırılan üç buynuz iki müqəddəs lövhə üzərində təsvir olunmuşdur və bu üç coğrafi maneədən üçüncüsü Roma şəhərindən, 508-ci ildə qovulduqda, papalığ hakimiyyətinin yüksəlişinə qarşı müqavimət aradan qaldırıldı. On birinci ayədə istinad edilən qurulma 508 ilə 538-ci illər

arasındakı otuz ili təmsil edir. Bu, günah adamının Allahın məbəbində bərqərar edilməsinə hazırlığın başa çatdırıldığı otuz ili müəyyən edir.

“Aradan qaldırıldı” kimi tərcümə edilən söz həm də “sur”dur və bu, götürmək, aradan qaldırmaq mənasını verir; 508-ci ildə papalığın yüksəlişinə qarşı müqavimət aradan qaldırıldı (götürüldü). Həmin tarixdən etibarən min iki yüz doxsan il sizi 1798-ci ilə və papalığın ölümcül yarasına aparır. Min üç yüz otuz beş gün isə sizi ilk məyusluğa və 1843-cü ilin lap sonunda gecikmə dövrünün başlanğıcına aparır. Ayə 1843-ə “çatanlar” üçün xeyir-dua vəd edir. “Çatmaq” sözü toxunmaq mənasını verir. 1844-cü ilin ilk günü ilk məyusluğu qeyd edir, lakin 1843-cü ilin son günü 1844-cü ilin ilk anına toxunur. Bir ilin son günü ondan sonrakı ilin ilk gününə toxunur. Həmin tarixlə əlaqəli xeyir-dua tarix və peyğəmbərlik tərəfindən təsdiqlənir.

Növbəti məqalədə “gündəlik” anlayışının təməl həqiqət kimi əhəmiyyətinə dair mülahizəmizi davam etdirəcəyik.

“1840–1844-cü illərdə verilmiş bütün xəbərlər indi qüvvətli şəkildə təqdim edilməlidir, çünki istiqamətini itirmiş çoxlu insanlar var. Bu xəbərlər bütün kilsələrə çatdırılmalıdır.

“Məsih dedi: “Gözləriniz nə bəxtiyardır, çünki görür; qulaqlarınız da, çünki eşidir. Çünki sizə doğrusunu deyirəm: bir çox peyğəmbərlər və saleh adamlar sizin gördüklərinizi görməyə həsrət çəkdi, lakin görmədilər; sizin eşitdiklərinizi eşitməyə həsrət çəkdi, lakin eşitmədilər” [Matthew 13:16, 17]. 1843 və 1844-cü illərdə görünən şeyləri görən gözlər nə bəxtiyardır.

“Xəbər verildi. Və bu xəbərin yenidən bəyan edilməsində heç bir gecikmə olmamalıdır, çünki zamanın əlamətləri yerinə yetməkdədir; yekun iş tamamlanmalıdır. Qısa bir müddətdə böyük bir iş görülməlidir. Tezliklə Allahın təyinatı ilə bir xəbər veriləcək və bu, qüdrətli bir fəryada çevriləcək. O zaman Daniel öz payında duracaq ki, öz şəhadətini versin.” Manuscript Releases, cild 21, 437.